

Nr 6.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 16 februari 1934 (nr 19) om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.

Genom en den 21 januari 1949 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 16, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

Lag angående fortsatt giltighet av lagen den 16 februari 1934 (nr 19) om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 16 februari 1934 om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.¹, vilken enligt lag den 23 april 1948 (nr 200) gäller till och med den 30 juni 1949, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1951.

I fråga om de skäl, som anförts till stöd för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Sedan 1934 års riksdag (skr. nr 15) bifallit av Kungl. Maj:t i propositionen den 12 januari 1934 (nr 56) framlagt förslag till lag om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m., att gälla tills vidare till och med den 30 juni 1935, utfärdade Kungl. Maj:t den 16 februari 1934 lag i ämnet (nr 19), i det följande benämnd clearinglagen. Lagens giltighet har därefter årligen förlängts, senast genom lag den 23 april 1948 (nr 200) för tiden till och med den 30 juni 1949.

I clearinglagen ha vidtagits vissa ändringar, beträffande 1 § genom lagar den 15 juni 1935 (nr 326), den 19 april 1940 (nr 234) och den 14 december 1945 (nr 859), beträffande 2 § genom lag den 23 mars 1945 (nr 66) samt i

¹ Senaste lydelse av 1 §, se SFS 1945:859, av 2 §, se SFS 1945:66, samt av 3 §, se SFS 1937:199.

fråga om 3 § genom nyssnämnda lag den 15 juni 1935 och lag den 7 maj 1937 (nr 199).

Förordnanden jämlikt clearinglagen ha av Kungl. Maj:t vid olika tillfällen genom särskilda kungörelser meddelats i förhållande till vissa stater, beträffande vilka betalningsöverenskommelser avslutats, varjämte med stöd av clearinglagen betalningsspärr i viss utsträckning upprättats i förhållande till vissa länder. En redogörelse för dessa förordnanden har intagits i propositionen.

Då, såsom förut nämnts, clearinglagen upphör att gälla med utgången av juni månad 1949, har inom handelsdepartementet till övervägande upptagits frågan om utsträckning av lagens giltighetstid förslagsvis till och med den 30 juni 1951. I ärendet ha kommerskollegium, clearingnämnden och fullmäktige i riksbanken avgivit yttranden och tillstyrkt, att lagens giltighetstid förlänges med två år. Någon ändring av lagens innehåll ifrågasättes icke.

Föredragande departementschefen, statsrådet Ericsson, har — under uttalande att behov av sådant bemyndigande, varom i clearinglagen **stadgas, alljämt föreligger** — förordat, att lagens giltighetstid förlänges till och med den 30 juni 1951.

Lagrådet har lämnat förslaget utan anmärkning.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 16, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 15 februari 1949.

På första lagutskottets vägnar:

OLOV RYLANDER.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Branting, Ahlkvist, Krügel, Ewerlöf, Lodenius, Olofsson, Lindblom och fru Sjöström-Bengtsson;

från andra kammaren: herrar Rylander, Hedlund i Östersund, Olsson i Mellerud, Johnsson i Stockholm, Landgren, Lindahl, Fagerholm och Svensson i Stenkyrka.